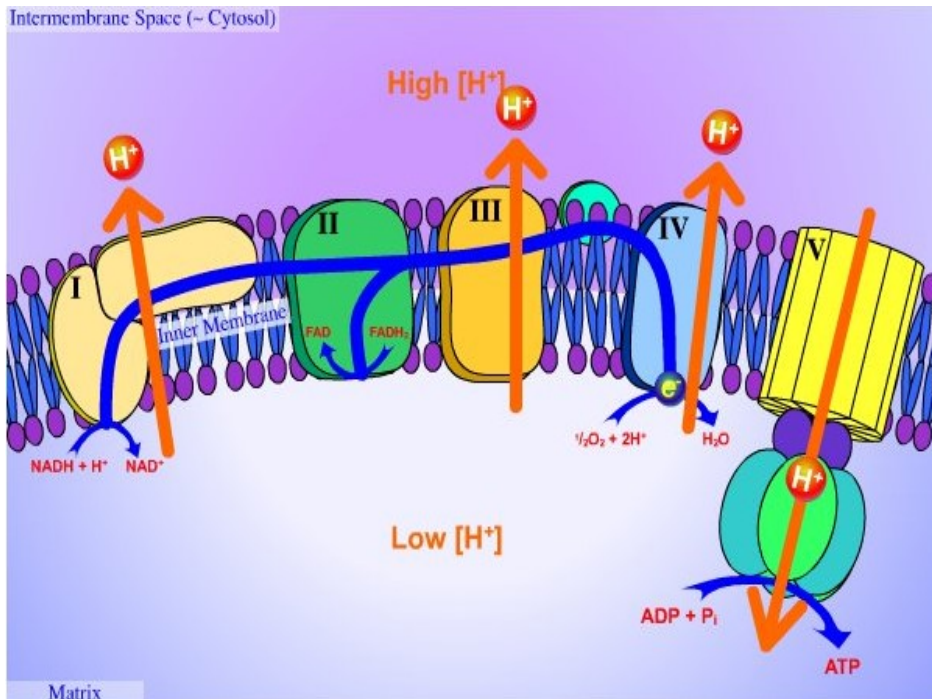

Лекція 3. Обмін речовин та енергії. Тканинне дихання

1. Етапи обміну речовин та енергії.
2. Біологічне окиснення. Тканинне дихання.
3. Окисне фосфорилування.
4. Патологія тканинного дихання та окисного фосфорилування.

Живі організми

Гетеротрофи

Автотрофи

Джерело енергії

окиснення біомолекул

енергія сонця

Джерело атомів карбону

білки, жири, вуглеводи
продуктів харчування

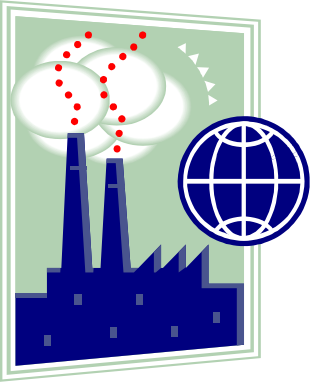
CO₂ атмосфери

Обмін речовин (*у гетеротрофів*) - це

сукупність процесів

- надходження,
- перетворення,
- використання речовин і
- виділення з організму продуктів розпаду

Метаболізм – це сукупність реакцій перетворення одних речовин в інші, які проходять в середині клітин

Біоенергетика

**розділ біохімії, який вивчає
шляхи накопичення,
трансформації, виділення
та використання енергії в
живих організмах**

Макроергічні сполуки - речовини, що містять багаті енергією (*макроергічні*) зв'язки, при гідролізі яких виділяється **> 21** кДж/моль енергії.

Класифікація:

1. Ангідриди

фосфатної кислоти:

 АТФ, ГТФ, ЦТФ, УТФ, ТТФ

 2-фосфоенолпіруват

 1,3-дифосфогліцерат

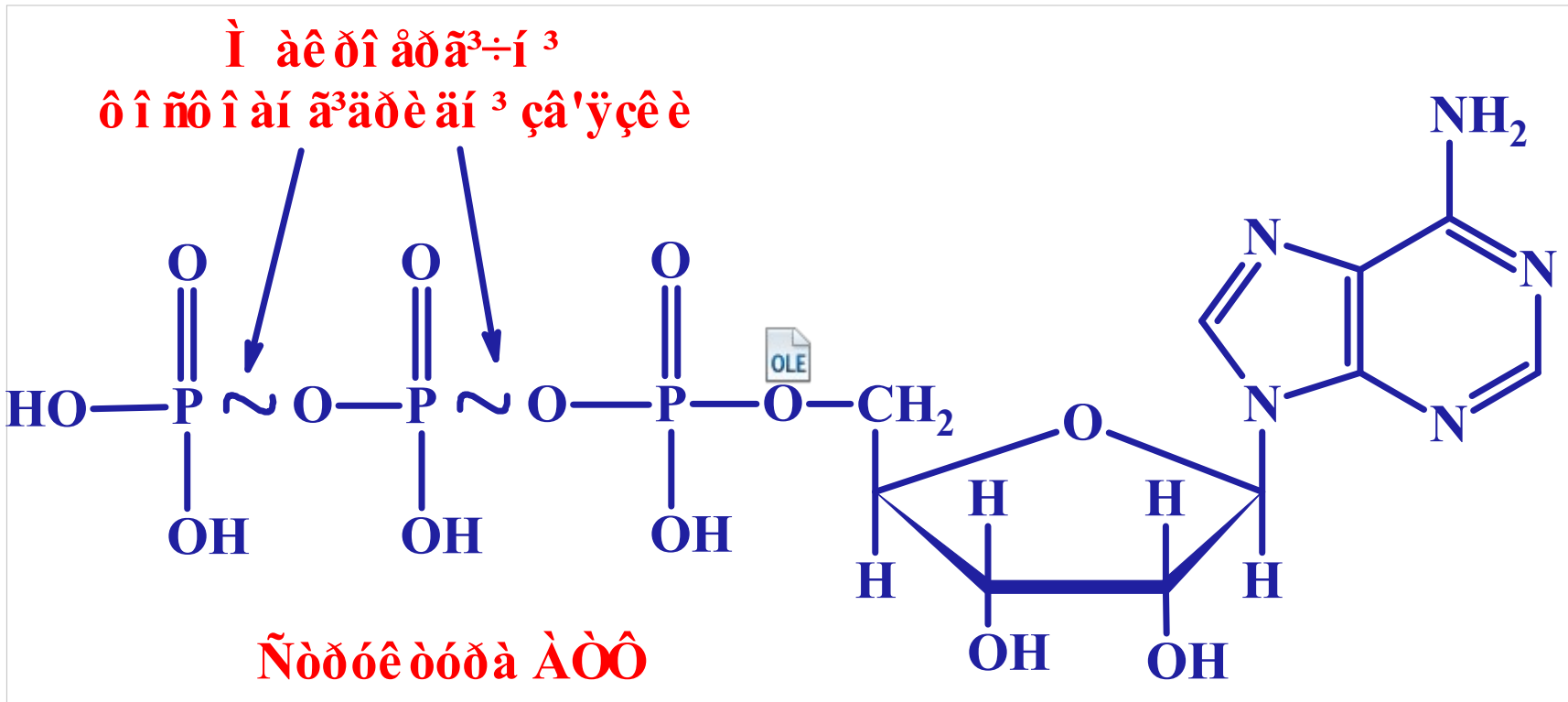
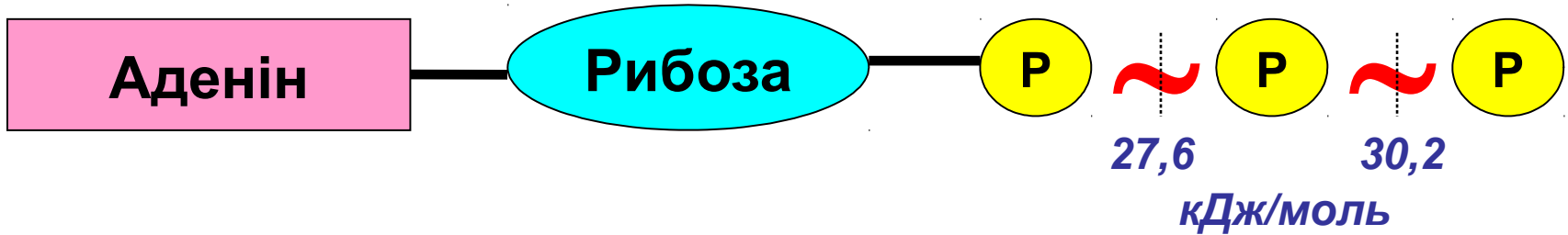
 креатинфосфат

2. Тіоефірні похідні:

 ацетил ~ SKoA

 сукциніл ~ SKoA

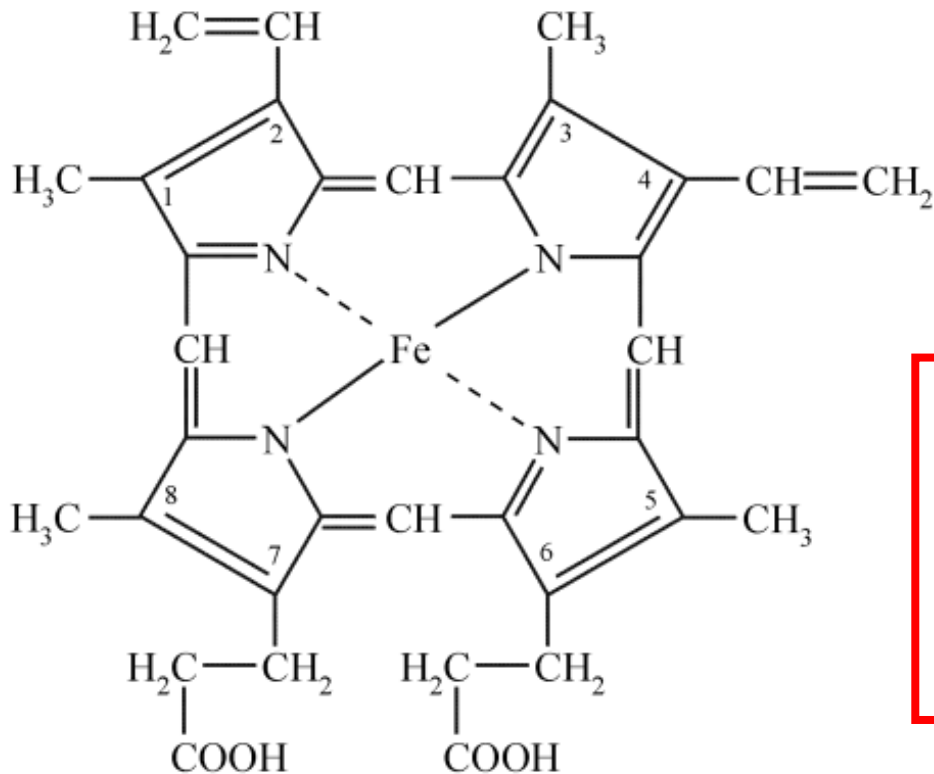
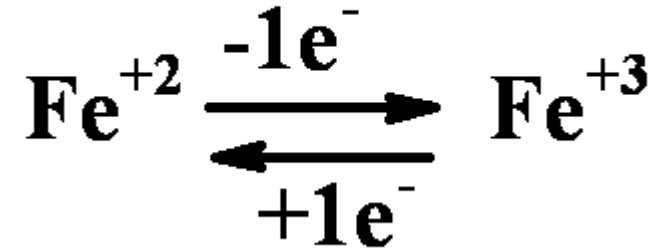
Структура АТФ

~ (тільда)

Невітамінні коферменти I групи

Гем: транспорт e^-

Гем:

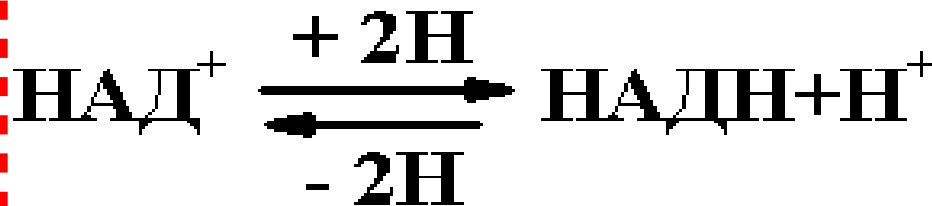
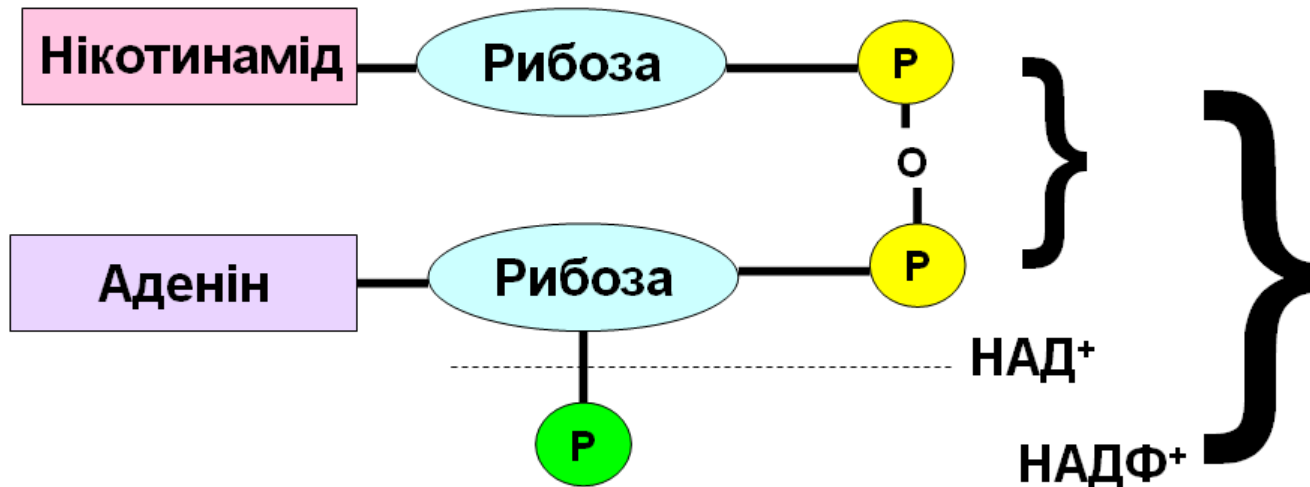
Протопорфірин IX

Fe⁺²

НАД⁺ та НАДФ⁺ - похідні віт.РР (нікотинаміду)

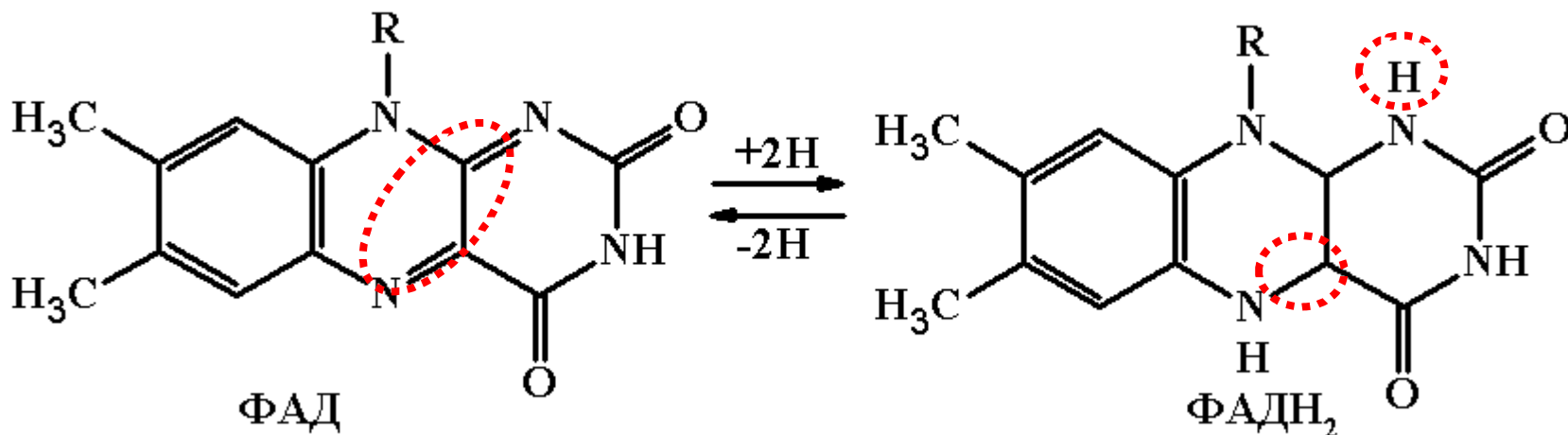
Нікотинамід Аденін Динуклеотид

Нікотинамід Аденін Динуклеотид Фосфат

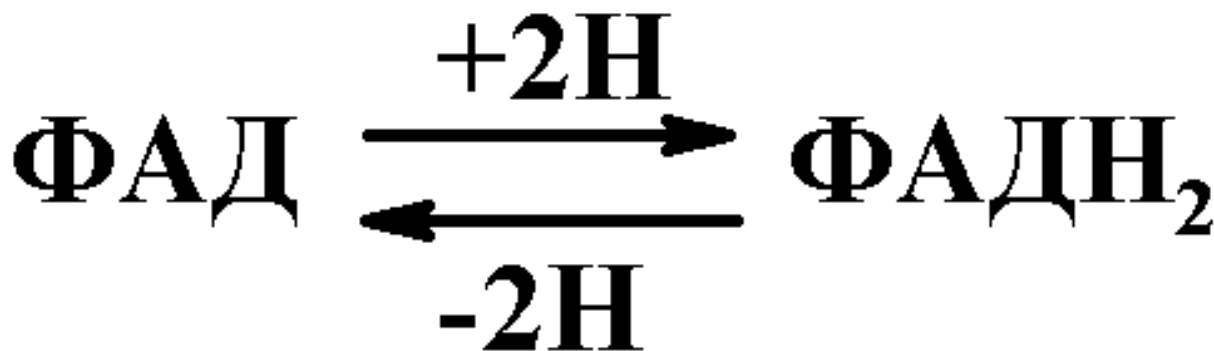
ФМН, ФАД переносять 2 атоми Н

Діюча частина – **флавін** (кільце ізоалоксазину)

Жовтий колір

Безбарвний

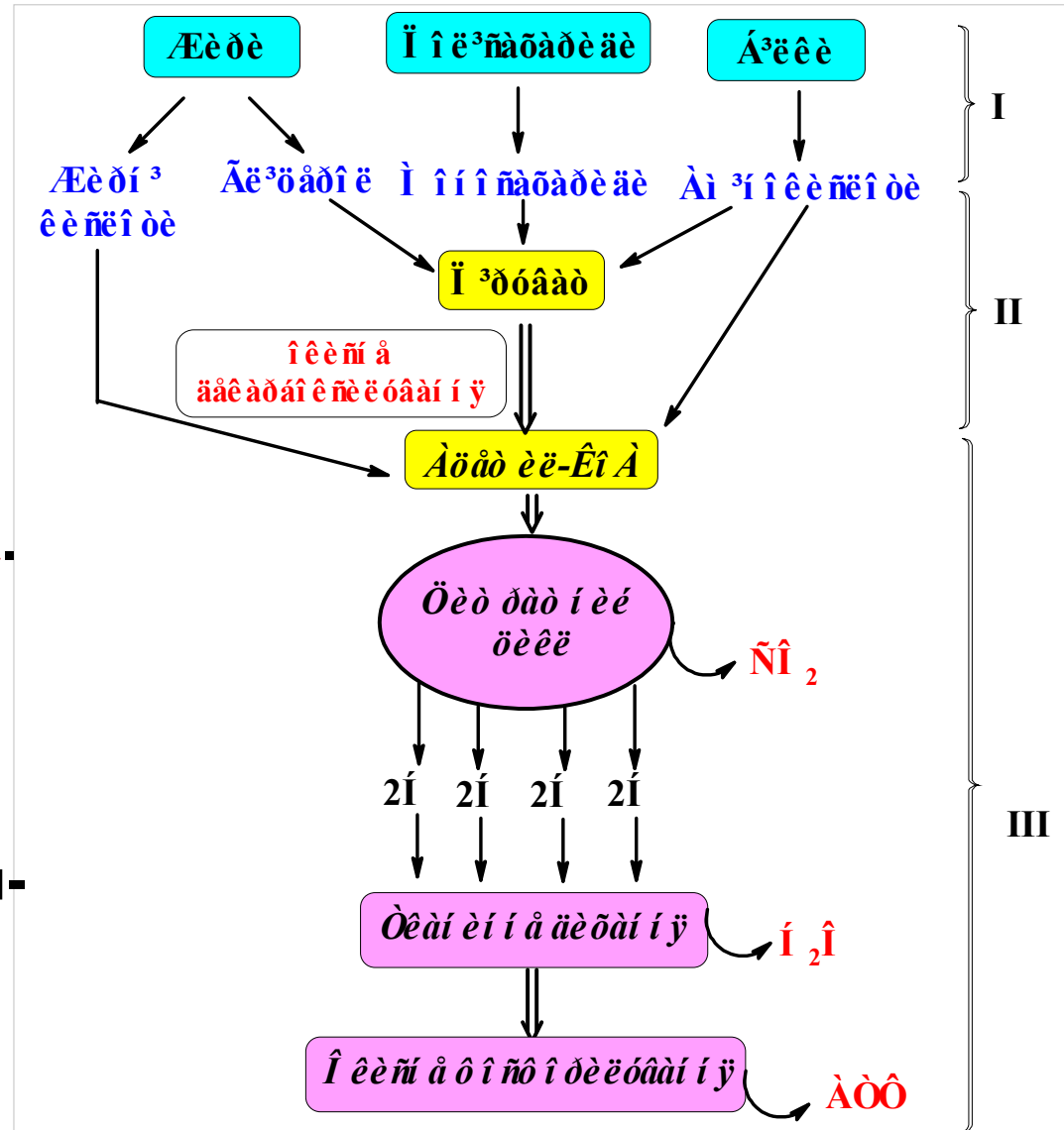

Основні етапи катаболізму

1 етап: перетворення полімерів на мономери.
(1% енергії).

2 етап: перетворення мономерів до ацетил-КоА.
(25-30% енергії)

3 етап: окиснення ацетил-КоА до CO₂ та H₂O.
(70-80% енергії).

Цикл трикарбонових кислот Кребса

(цитратний цикл) -

циклічний процес,

в якому ацетил-КоА

окиснюється до 2 мол.

CO₂ та вивільняються

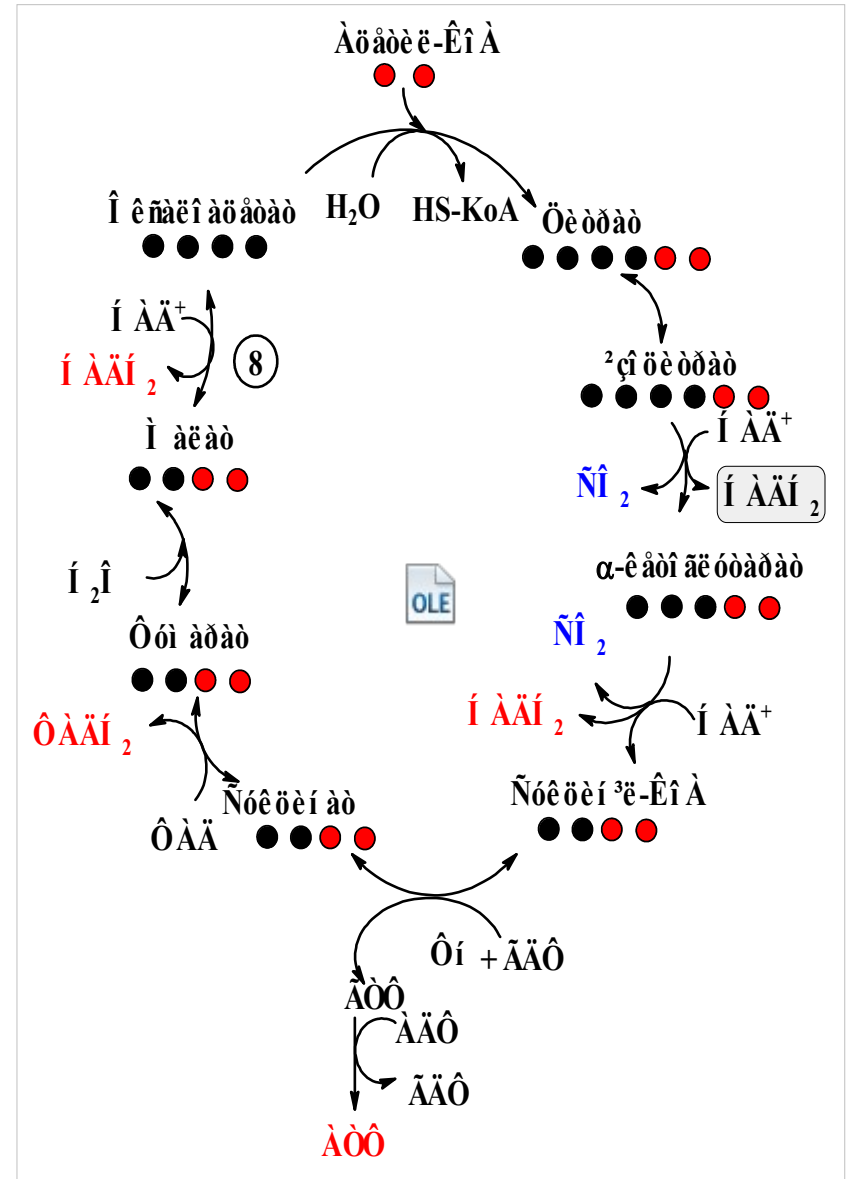
атоми водню для

дихального ланцюга

Ганс Кребс
(1900 -1981)
Нобелівська
премія (1953)

Локалізація: матрикс мітохондрій

Значення ЦТК

- **Інтегративне:** об'єднує катаболізм вуглеводів, ліпідів, білків
- **Енергетичне:** 1 ацетил-КоА = 12 АТФ
- **Гідрогендонорне:** 3 НАДН₂, ФАДН₂
- **Амфіболічне**

Біологічне окиснення - це процес окиснення біомолекул, що супроводжується виділенням енергії

Окиснення

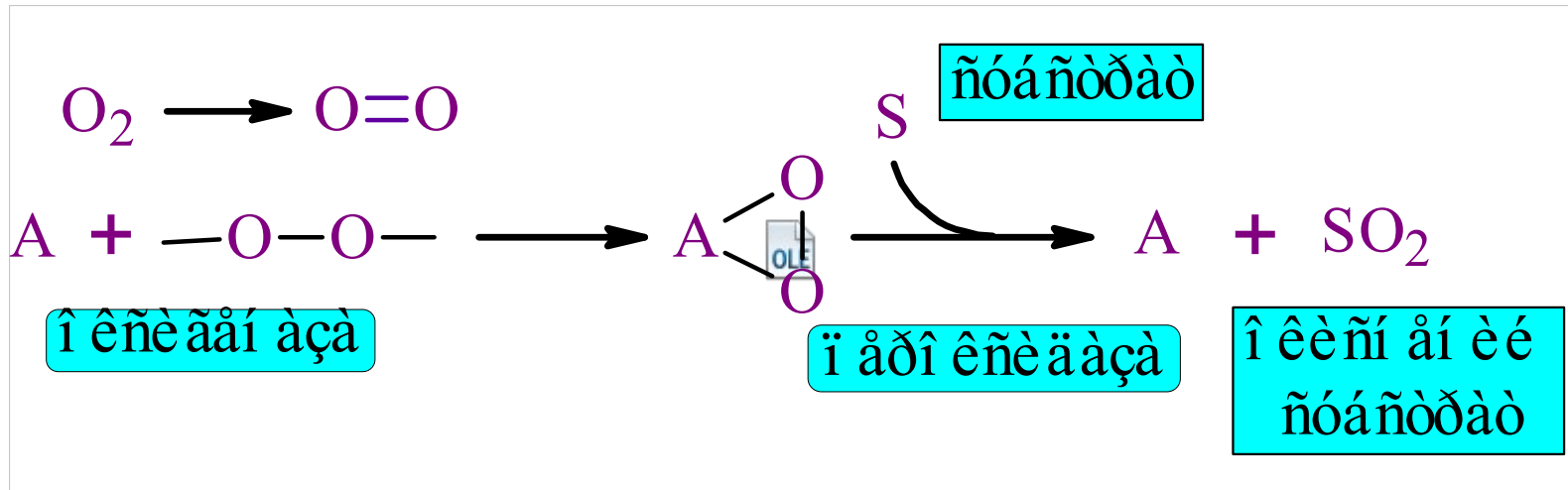
- ☎ Відщеплення водню від субстрату
- ☎ Втрата субстратом електрону
- ☎ Приєднання кисню до субстрату

Відновлення

- ☎ Приєднання водню до субстрату
- ☎ Приєднання електрону до субстрату

Теорії біологічного окиснення

1. Перекисна теорія активації кисню (Бах)

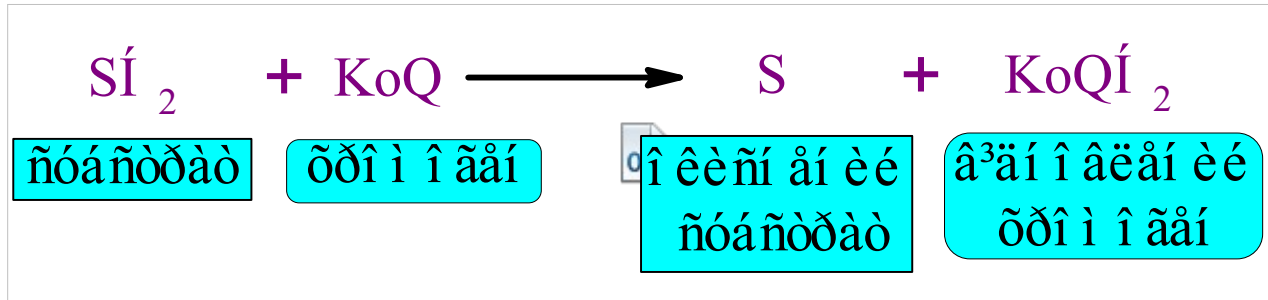

- Не проходить в мітохондріях, не є джерелом енергії.
- Відбувається при окисненні речовин в ендоплазматичному ретикулумі

2. Теорія дегідрування (Палладін)

Окиснення відбувається у дві стадії:

- анаеробна фаза

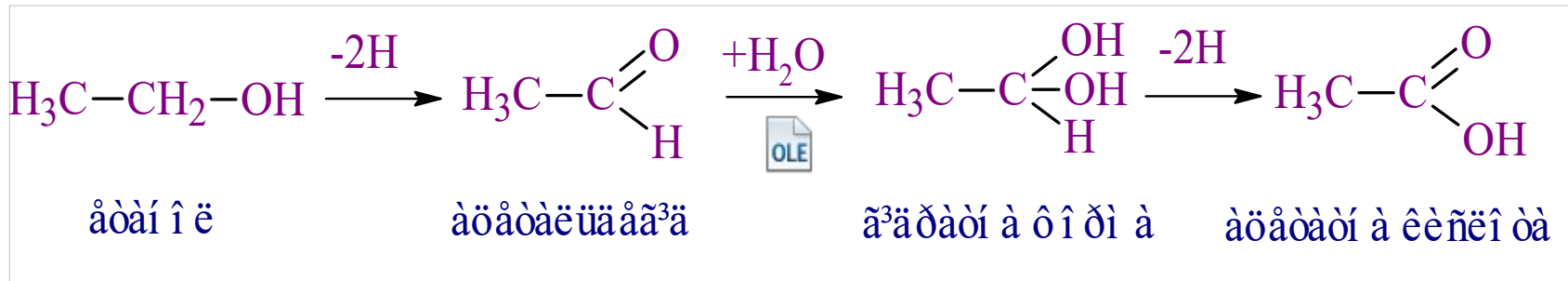

- аеробна фаза

!!! В процесі біологічного окиснення переносниками водню є коферменти – НАД, НАДФ, ФАД, ФМН та ін.

3. Теорія Віланда: окиснення проходить за рахунок дегідрування (- 2H) та гідратації (+H₂O) субстрату

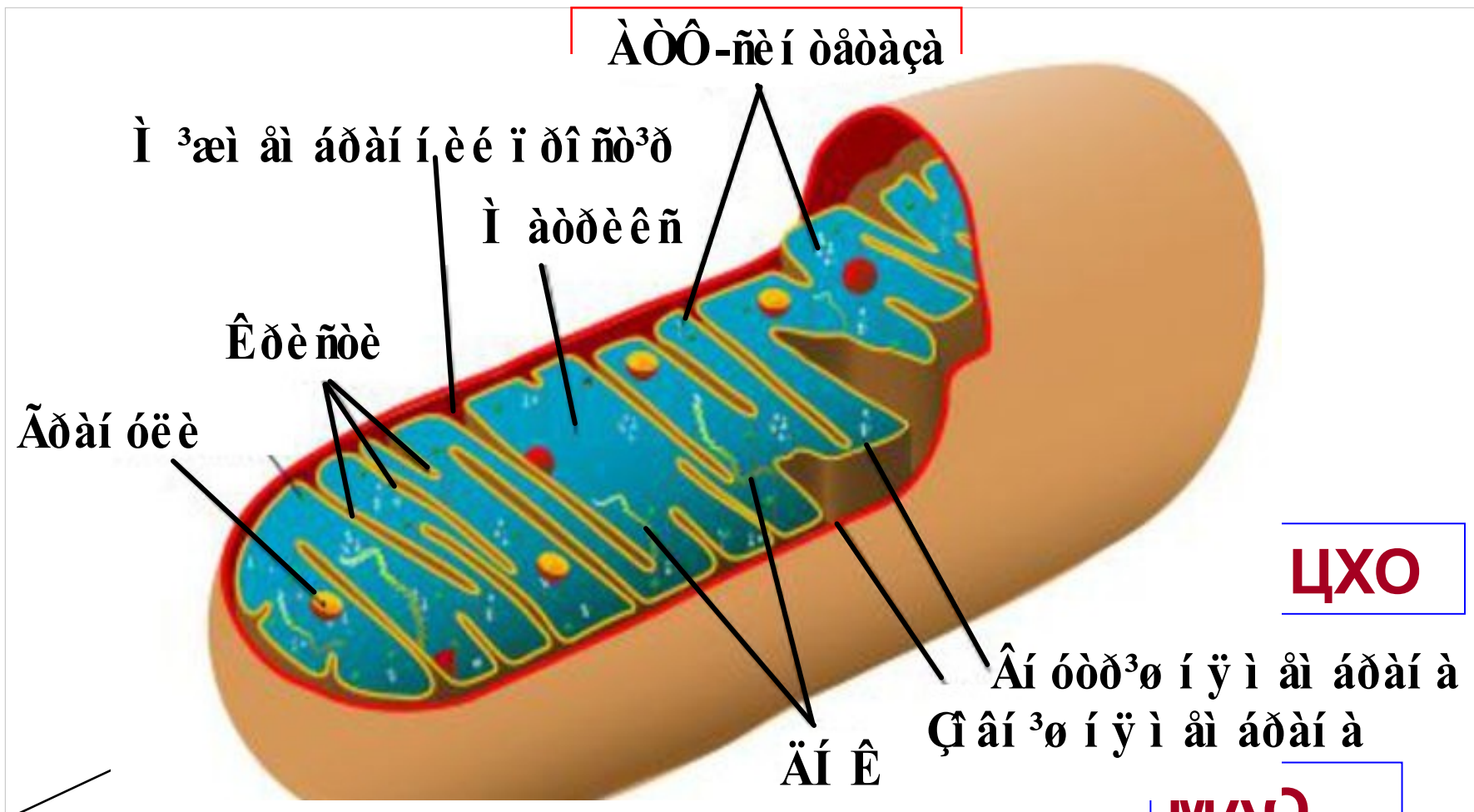

!!! β-окиснення жирних кислот

4. Варбург: роль цитохромів та флавінових ферментів в біол. окисненні

5. Енгельгардт: тканинне дихання супроводжується синтезом АТФ

Будова мітохондрій та маркерні ферменти

ЦХО

МАУ

**ПДГ, ЦТК,
β-окиснення ЖК**

Тканинне дихання - процес окиснення біомолекул, що супроводжується поглинанням тканинами O_2 та виділенням CO_2 та H_2O

Дихальний ланцюг (ДЛ) - система ферментів та коферментів, які транспортують e^- та H^+ від субстрату, що окиснюється, на O_2

“електронно-транспортна система”

Компоненти дихального ланцюга

(містяться переважно у ВММ)

I. Ферменти:

☎ Піридинові дегідрогенази (НАД, НАДФ)

☎ Флавінові дегідрогенази (ФАД, ФМН)

☎ Цитохроми (гем)

II. Коферменти: НАД, ФМН, ФАД, КоQ, гем, Си

III. Електронотранспортні FeS-білки

Комплекси дихального ланцюга:

I - НАДН-КоQ-оксидоредуктаза

- НАДН-дегідрогеназа (ФМН), FeS-білки
- *транспорт H^+ та e^- від НАДН на КоQ*

II - сукцинат-КоQ-оксидоредуктаза

- СДГ (ФАД), FeS-білки
- *транспорт H^+ та e^- від ФАДН₂ на КоQ*

III - КоQH₂-цитохром C-оксидоредуктаза

- цитохроми b, c₁, FeS-білок
- *транспорт e^- від КоQH₂ на цитохром c*

IV - Цитохромоксидаза

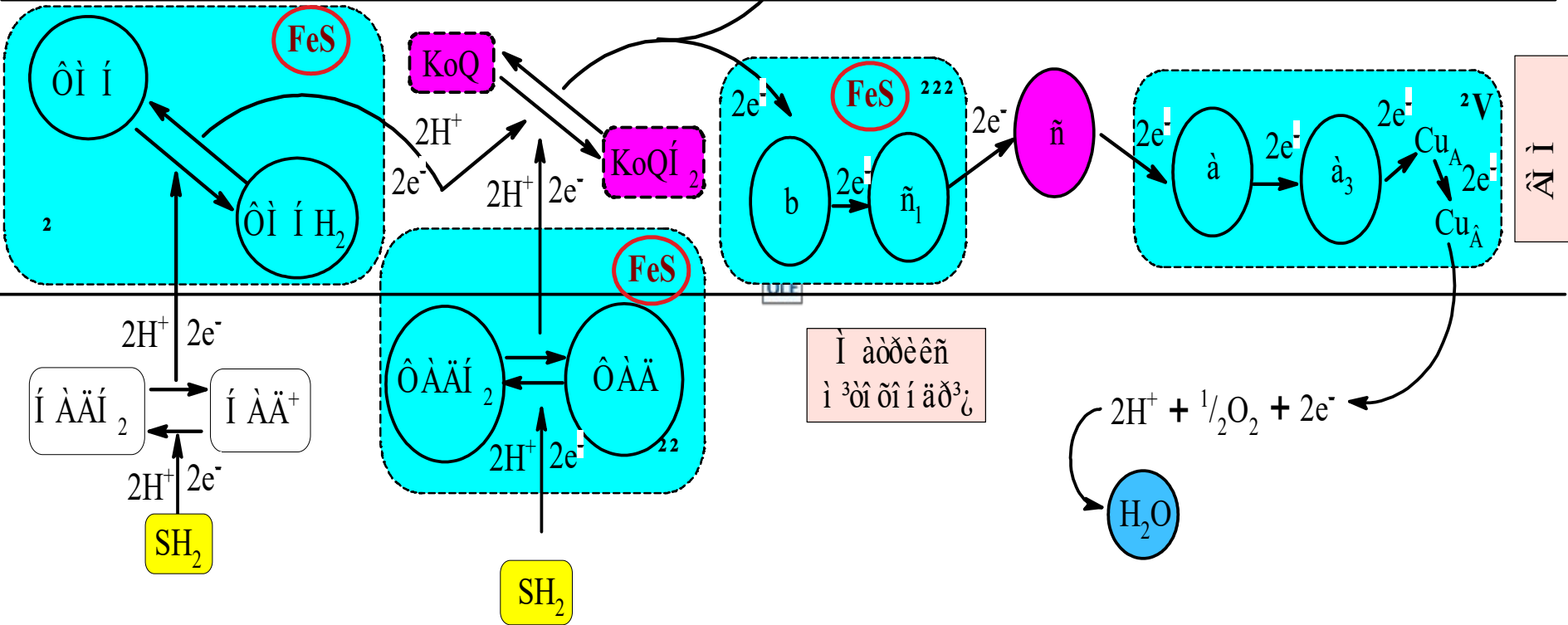
- цитохроми a і a₃, CuA, CuB
- *відновлює O₂ електронами*

Структура дихального ланцюга

I. НАДН-КоQ-редуктаза

III. КоQH₂-Цитохром C-редуктаза

IV. Цитохром c-оксидаза

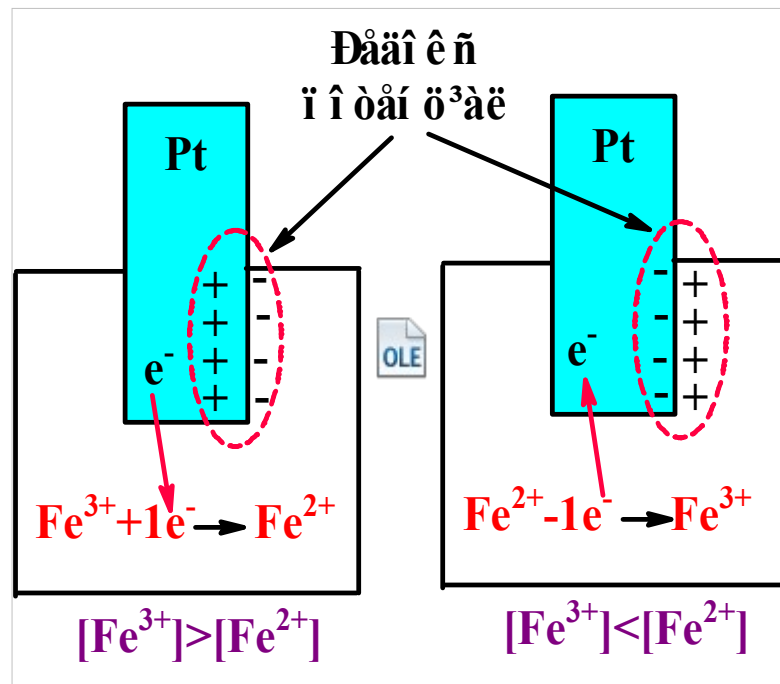

I → III → IV комплекс – повний ДЛ
 II → III → IV комплекс – неповний ДЛ

Редокс-потенціал (РП, V) – заряд, що виникає на платиновій пластинці, зануреної в розчин окисненої та відновленої форми речовини

☹ РП характеризує здатність окисно-відновної пари віддавати електрони

Чим менший РП речовини, тим легше вона віддає e^-

Значення редокс-потенціалу:

☹️ компоненти ДЛ

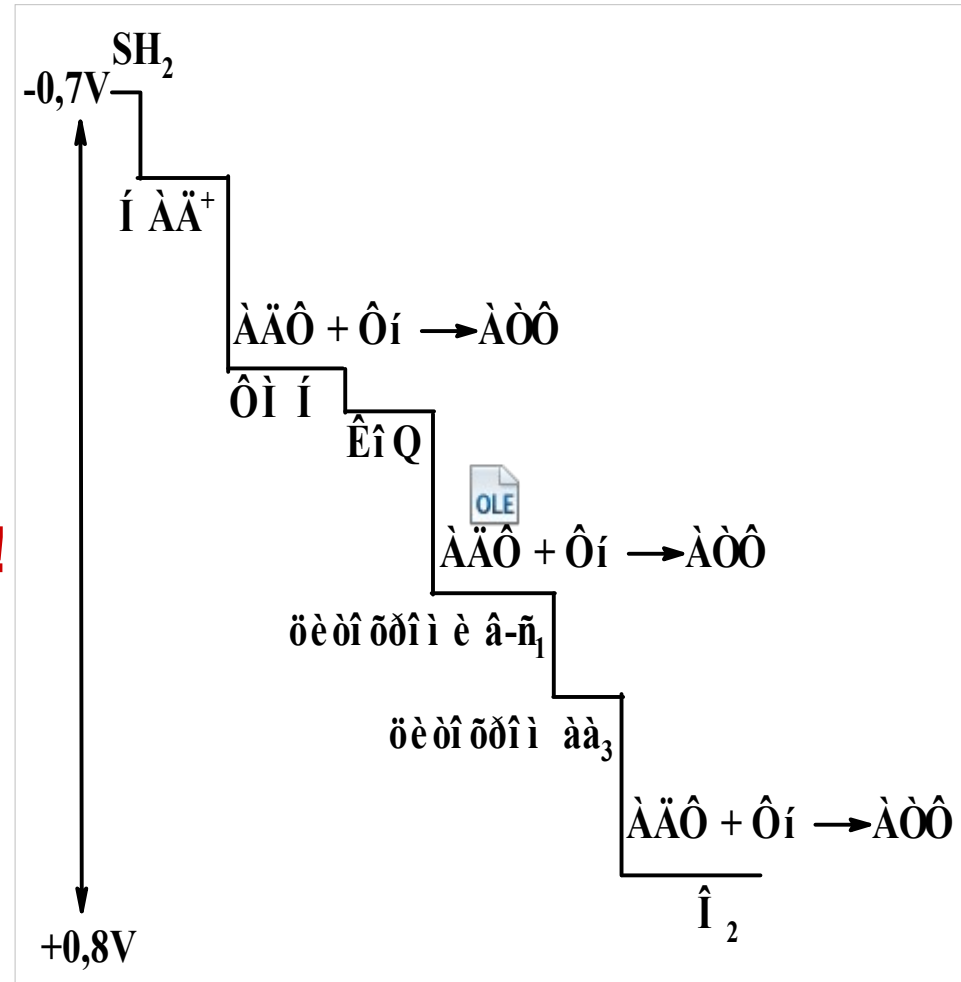
розташовані – *в порядку* ↑
РП !!!

☹️ напрямок руху e^- по ДЛ -

від сполук з меншим РП
до сполук з більшим РП !!!

☹️ в ділянках ДЛ, де перепад

$РП > 0,22 \text{ V}$, рух e^-
спряжений з синтезом
АТФ

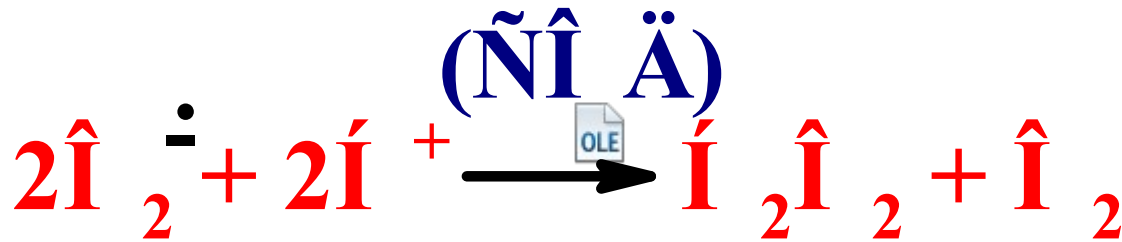

Продукти тканинного дихання

H_2O , CO_2

Супероксид-аніон (O_2^-)

Супероксиддисмутаза перетворює O_2^- у H_2O_2

Допоміжні ферменти тканинного дихання

Окисне фосфорилування

- синтез АТФ з АДФ та неорганічного фосфату (Фн) за рахунок енергії, що виділяється при транспорті електронів по ДЛ

Це синтез АТФ, спряжений з тканинним диханням!!!

Пункти спряження -

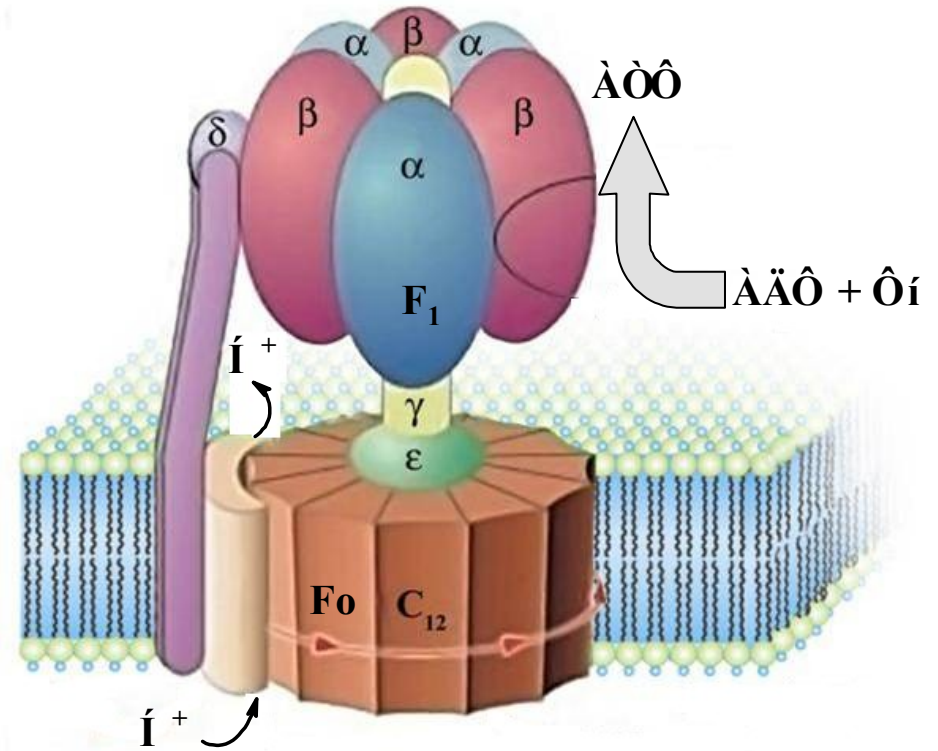
**ділянки ДЛ, в яких кількість енергії,
що виділяється під час руху $2e$,
достатня для синтезу АТФ ($> 30,2$ кДж):**

- 1. НАДН₂–КоQ (комплекс I)**
- 2. цит. b – цит.с₁ (комплекс III)**
- 3. цит. аа₃ – O₂ (комплекс IV)**

H⁺-АТФ - синтез

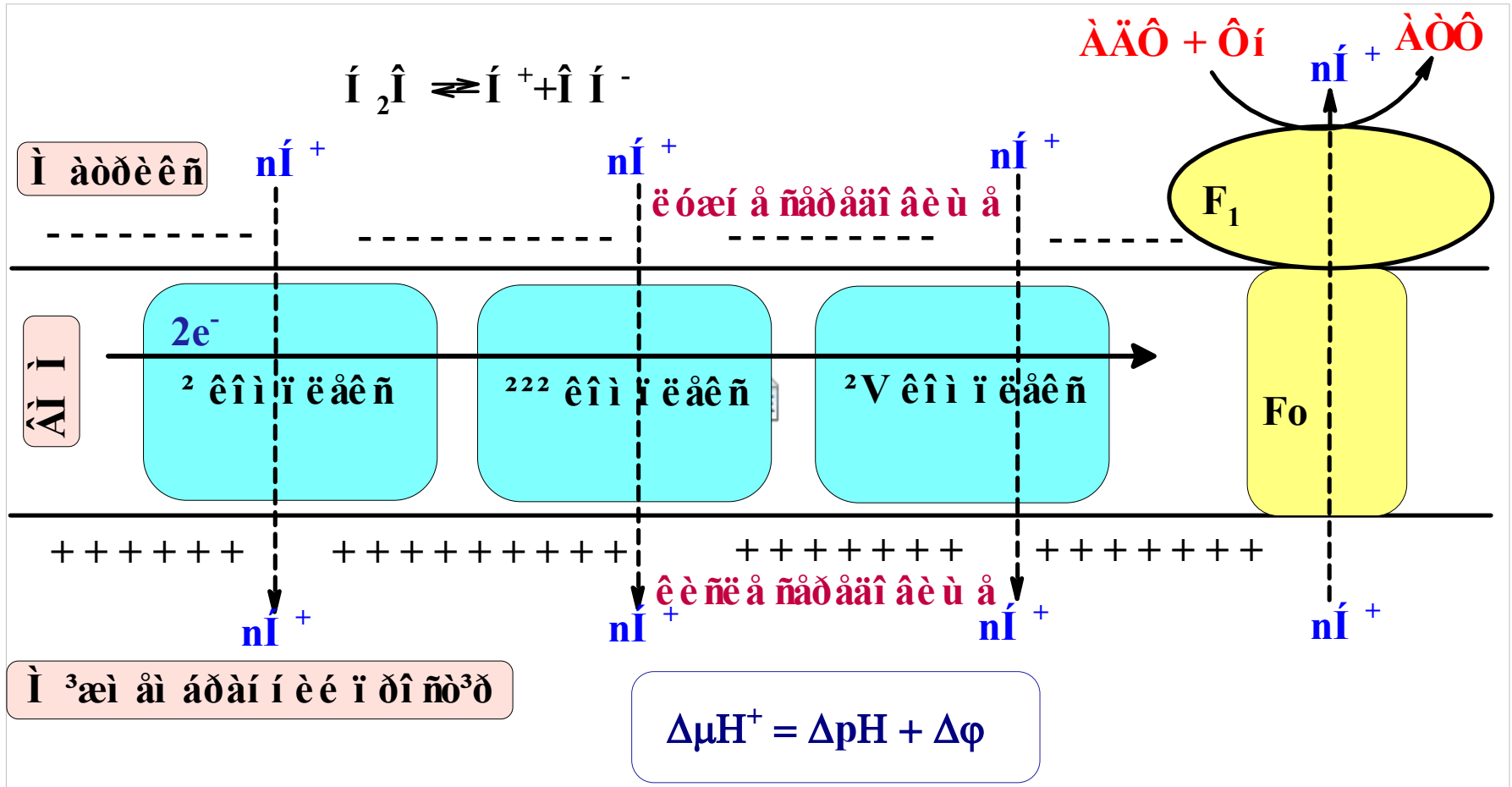
❖ F₀-фрагмент

(«ніжка гриба») -
транспорт H⁺ з ММП
у матрикс
мітохондрій.

❖ F₁-фрагмент («шапочка гриба») – каталітична субодиниця, синтезує АТФ з АДФ та Фн.

Механізм окисного фосфорилування

Пітер Митчел

1961 р. – хеміосмотична теорія

1978 р. – Нобелівська премія

Хеміосмотична теорія Мітчела

1. Транспорт e^- по ДЛ викликає перенесення H^+ із матриксу в ММП. При цьому виникає:

☎ градієнт концентрації H^+ (ΔpH)

☎ різниця електричних потенціалів ($\Delta\phi$)

☎ сума ΔpH та $\Delta\phi$ = електрохімічний потенціал ($\Delta\mu_{H^+}$)

!!! Тканинне дихання заряджає ВММ

2. $\Delta\mu\text{H}^+$ викликає рух H^+ через F_0 -фрагмент H^+ -АТФ-синтетази у зворотному напрямку (з *ММП в матрикс*). При цьому виділяється енергія, яка йде на синтез АТФ (з *АДФ та P_i*) в F_1 -фрагменті H^+ -АТФ-синтетази

!!! Окисне фосфорилування розряджає ВММ, а виділена енергія акумулюється в АТФ

3. Основна умова ефективного спряження тканинного дихання та окисного фосфорилування - ***цілісність ВММ!!!***

Коефіцієнт окисного фосфорилування (P/O, P/2e⁻)

- це число молекул Фн, які перетворились в АТФ при поглинанні тканинами одного атому О (при перенесенні 2e⁻ по ДЛ)

(Беліцер і Цибакова, 1939)

P/O = 3 - при окисненні НАДН₂ → 3 АТФ

P/O = 2 - при окисненні ФАДН₂ → 2 АТФ

Патологія тканинного дихання

- 1. Зниження активності ферментів ДЛ**
 - дефіцит вітамінів B_2 та РР, Fe та Cu
 - ізоніазид - інгібітор НАД-залежних дегідрогеназ
 - малонова кислота - інгібітор СДГ
- 2. Інгібування тканинного дихання на етапах фосфорилування**
 - I комплекс - ротенон, барбітурати (амітал)
 - III – антимицин А
 - IV – інгібітори ЦХО
 - ціаніди (KCN , $NaCN$)
 - азиди (NaN_3), CO , H_2S

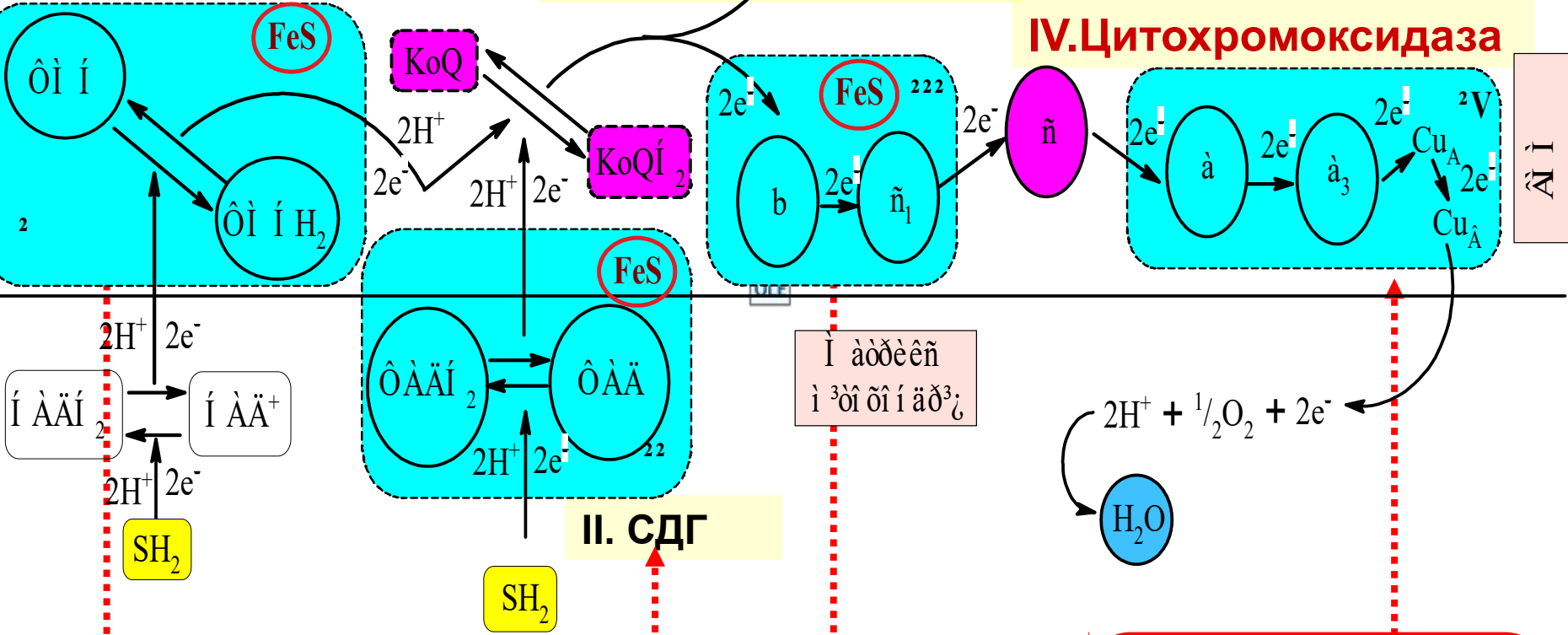
Дихальний ланцюг

I. НАДН-КоQ-редуктаза

III. КоQH₂-Цитохром C-редуктаза

І ³æì àì áðáí í èé ì ðí ñò³ð

IV. Цитохромоксидаза

ротенон
барбітурати
(амітал)

Малонат

Антиміцин А

Ціаніди
Чадний газ (CO)
H₂S

Інгібітори транспорту електронів

Інгібітори окисного фосфорилування:

Олігоміцин - зв'язує F_0 -фрагмент H^+ -АТФ-синтетази та припиняє синтез АТФ.

Роз'єднувачі тканинного дихання та окисного фосфорилування:

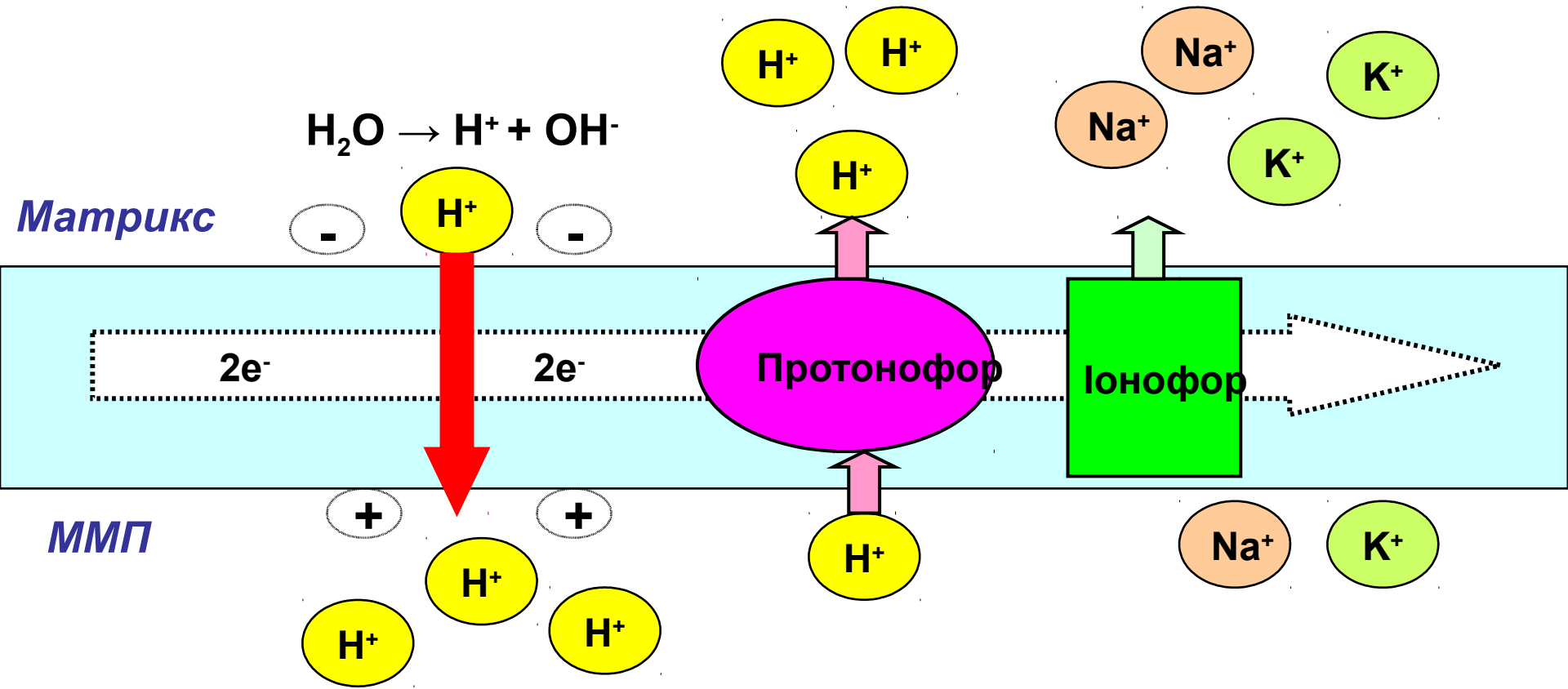
знижують $\Delta\mu H^+$, інгібують синтез АТФ,
енергія руху e^- переходить в тепло.

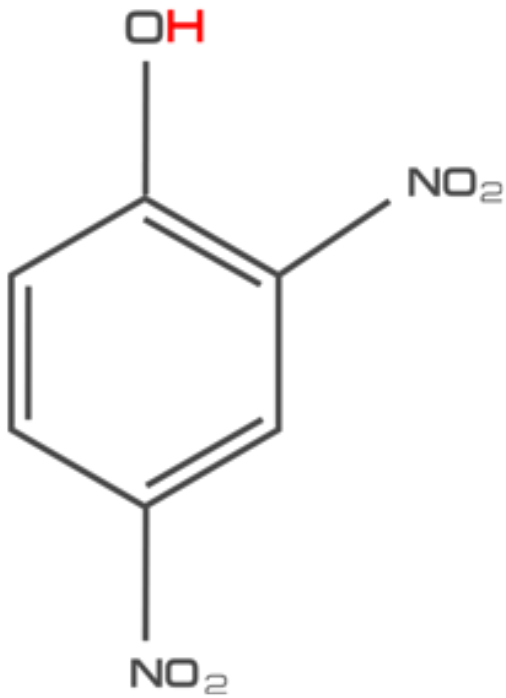
!!! Пірогенна дія ($\uparrow t$ тіла)

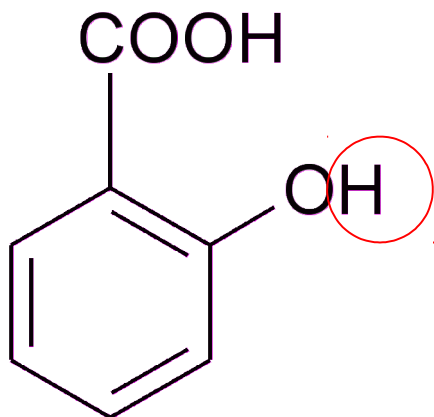
Протонофори (переносники H^+) знижують $\Delta\mu_{H^+}$ за рахунок $\downarrow \Delta pH$ та $\downarrow \Delta\phi$.

Іонофори (переносники K^+ , Na^+) – $\downarrow \Delta\phi$.

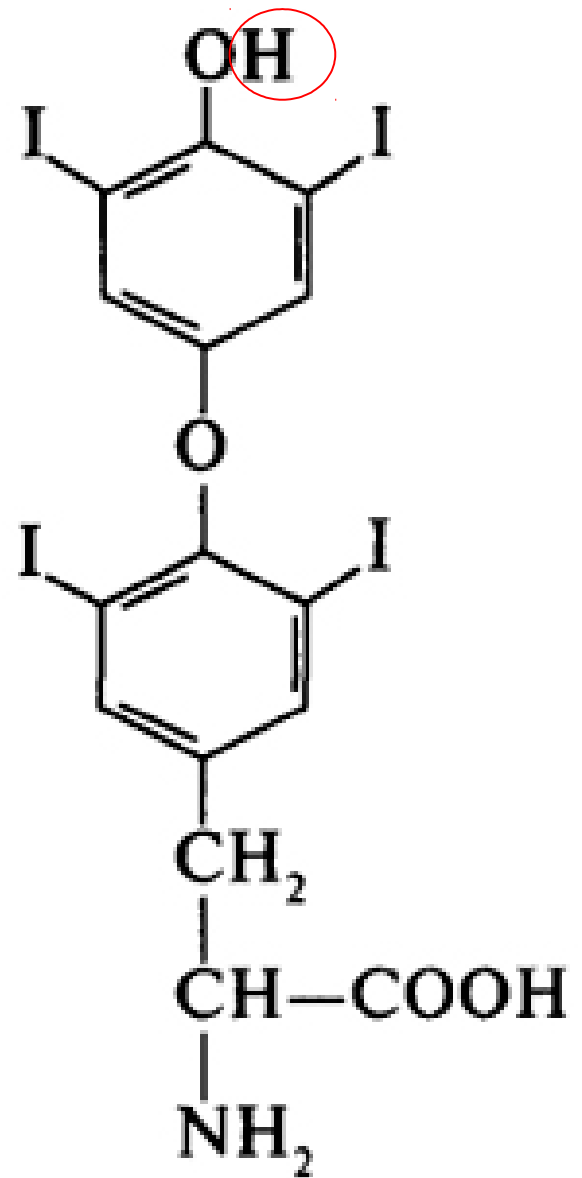

2,4-динітрофенол

Саліцилова кислота

Тироксин

Роз'єднувачі – протонофори

- 💣 тиреоїдні гормони, жирні кислоти, прогестерон, білки термогеніни**
- 💣 дикумарини, саліцилати**
- 💣 2,4-динітрофенол**

Іонофори – валіноміцин, граміцидин

Дякую за увагу!